

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 24CoP/60/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8316201186
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Wagshalová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8316201186.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a členov senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Ingrid Kalinákovej, v právnej veci maloletého V. Š.M. F., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné za účasti rodičov Y. A. M., nar. XX.X.XXXX, bytom Y. XX, Q. t.č. N. XXX, zast. JUDr. Vladimírou Houdek Běhalovou, advokátkou, Brezová 10, Košice a JUDr. Jánom Vrbom, advokátom, Mierová 84, Humenné a R. Ľ. F., nar. X.X.XXXX, bytom M. X, Q., o úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 10P/25/2016-572 zo dňa 8.2.2019 takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok vo výroku o výživnom vo výroku o dlžnom výživnom, vo výroku o styku, vo výroku o povinnosti otca uhradiť náklady na znalecké dokazovanie a vo výroku o trovách konania.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Predmet konania

1. Predmetom konania je úprava rodičovských práv a povinností voči mal. V. U..

Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Humenné ako súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak že cit.:

„Konanie o návrhu matky na zákaz styku súd zastavuje.

Súd mal. V. U. F., nar. XX.X.XXXX zveruje do osobnej starostlivosti matky, ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok.

Návrh otca na zverenie maloletého do jeho starostlivosti, určenie výživného zo strany matky a úpravy styku otca s maloletým súd zamietá.

Návrh matky na zmenu priezviska u maloletého súd zamietá.

Otec je povinný prispievať na výživu maloletého sumou 150 eur mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred od podania návrhu od 28.11.2017 k rukám matky.

Zaostalé výživné za obdobie od 28.11.2017 do 8.2.2019 vo výške 2260 eur je otec povinný uhradiť do 9 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd upravuje styk otca s mal. V. U. F. tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým každý páry víkend od piatku od 17.00 hod. do nedele do 16.00 hod., každý páry rok počas jarných prázdnin od pondelka od 10.00 hod. do soboty do 16.00 hod., počas veľkonočných sviatkov každý páry rok od piatku od 10.00 hod. do soboty do 18.00 hod., každý nepáry rok od nedele od 10.00 hod. do pondelka do 18.00 hod., počas letných prázdnin od 1.7. od 10.00 hod. do 15.7. do 18.00 hod. a od 1.8. od 10.00 hod.

do 15.8. do 18.00 hod., počas vianočných sviatkov každý páry rok dňa 24.12. od 10.00 hod. do 29.12. do 18.00 hod., každý nepáry rok od 27.12. od 10.00 hod. do 2.1. nasledujúceho roka do 18.00 hod. s tým, že otec si maloletého vyzdvihne a po skočení styku odovzdá matke v mieste bydliska maloletého. Matka je povinná maloletého na styk s otcom riadne pripraviť a v stanovenom čase odovzdať otcovi.

Matka je povinná uhradiť na účet Okresného súdu Humenné náklady na znalecké dokazovanie vo výške 683,47 eur do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Otec je povinný uhradiť na účet Okresného súdu Humenné náklady na znalecké dokazovanie vo výške 683,47 eur do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Náhradu trov konania súd účastníkom nepriznáva..“

3. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že skutkovo mal za preukázané, že matka maloletého sa domáhala, aby súd zakázal styk otca s maloletým V. U.. Na pojednávaní dňa 28.11.2017 zobrala matka maloletého svoj návrh na zákaz styku otca s maloletým späť a žiadala, aby bol maloletý zverený do jej osobnej starostlivosti a otec bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 300 eur mesačne a aby ponechal úpravu styku tak ako je v súčasnosti, alebo po konzultácii s kolíznym opatrovníkom. Otec sa domáhal, aby súd maloletého V. U. F. zveril do jeho osobnej starostlivosti, zaviazal matku maloletého prispievať na jeho výživu sumou 100 eur mesačne. Matka maloletého sa domáhala, aby jej súd udelil za otca maloletého súhlas na zmenu priezviska maloletého. Súd vo veci nariadil kontrolné znalecké dokazovanie T. F. I.. Znalkyňa odporučila zveriť maloletého do osobnej starostlivosti matky. Znalkyňa taktiež nezistila žiadne dôvody pre zmenu priezviska. V rodičovskom konflikte je maloletý zaťahovaný do sporu svojich rodičov rozličnými verbálnymi formami z oboch strán i neverbálnymi emočnými reakciami. Na pojednávaní bol vypočutý maloletý a to za prítomnosti oboch znalkyň a to Y. N. N. a T. F. I., vzhľadom na rozdielnosť vypracovaných znaleckých posudkov. Znalkyňa T. F. I. predložila súdu odborné stanovisko - doplnenie znaleckého posudku č. 8/2018, kde uviedla, že na jej stanovisku, ktoré uviedla v znaleckom posudku č. 8/2018 sa nič nezmenilo ani jej účasťou na pojednávaní. Znalkyňa Y. N. N. predložila súdu dňa 7.1.2019 odborné vyjadrenie č. 32/2018. V odbornom vyjadrení uviedla, že daný stav, v ktorom sa dieťa nachádza v postavení voči svojim rodičom, dieťaťu zásadne škodí. Dieťa sa snaží svoju pozíciu u rodičov zabezpečiť falošnými vyjadreniami na adresu toho druhého, najmä na adresu otca. Naučil sa popierať a bez väčšieho nekomfortu aj pred súdom a v iných administratívnych situáciách pred autoritami tvrdiť presný opak toho čo cíti, potrebuje a čo by si želal. Maloletý je dlhodobý a systematicky učení popierať vlastné legitímne potreby a pocity, aby nestratil koalíciu s matkou, ktorú obe znalkyne označili za patologickú. Maloletý má vytvorený pozitívny vzťah k otcovi - to je konštatovanie oboch znalkyň. Na strane otca navyše nebola zistená snaha manipulovať s mienkou maloletého tak, ako na strane matky. Otec sa javí ako rodičovsky zrelejší a integrovanejší. Znalkyňa upozornila na fakt, že maloleté dieťa je podvýkonové - v škole dosahuje priemerné výsledky, je často nepripravené, nesústredené a máva poznámky, napriek tomu, že jeho intelektová kapacita je nadpriemerná. Aj to vypovedá o tom, že jeho psychická kondícia nie je najlepšia. Matke bolo v oboch prípadoch znaleckých situácií doporučené normalizovať komunikáciu a umožniť dieťaťu bezstresový kontakt so svojim otcom. Neexistuje žiadny psychologicky zrozumiteľný dôvod, aby maloletý nemal kontakt s otcom. Tento kontakt by mal byť čo najširší. Vyjadrenie maloletého o tom, ako k otcovi nechce chodiť, nepovažuje znalkyňa za autentické vyjadrenie maloletého o jeho ozajstnom vzťahu k otcovi, a sú len účelovou obranou voči nadlimitne záťažovej situácii tlaku rodičov na jeho osobu a koalíciu s nimi proti opačnému rodičovi. Znalkyňa sa domnieva, že maloletý má otca normálne rád, je u neho spokojný a šťastný.

4. Právne uzavrel, že pri úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu súd vychádzal zo znaleckých posudkov Y. N. N. a T. F. I.. Aj keď sa spočiatku znalecké posudky rozchádzali v otázke zverenia maloletého jednému z rodičov, v priebehu konania sa obe znalkyne zhodli v tom, že za súčasnej situácie je lepšie zveriť maloletého do osobnej starostlivosti matky, napriek skutočnosti, že matka negatívne vplyva na maloletého vo vzťahu k otcovi. Matka maloletého požadovala výživné vo výške 300 eur mesačne, pričom návrh matky na určenie výživného bol podaný na pojednávaní dňa 28.11.2017. Bolo preukázané, že počas tohto obdobia otec na výživu maloletého neprispieval finančne. Je pravdou, že mu platí sporenie vo výške 50 eur mesačne, ale to súd nepovažuje za výživné, ale za finančné prostriedky určené na tvorbu úspor. Taktiež bolo preukázané, že na začiatku školského roka otec zakúpil maloletému školské pomôcky v hodnote asi sto eur a tým čiastočne prispel na úhradu nákladov maloletého spojených so začiatkom školského roka, ako aj s prechodom na druhý stupeň základnej školy, pretože maloletý v súčasnosti navštevuje piaty ročník základnej školy. Matka maloletého nepreukázala také výdavky maloletého, ktoré by vyžadovali určenie výživného vo výške 300 eur mesačne. Výdavky má maloletý na stravu v škole, na krúžky, na ošatenie, obuv a ostatné

bežné potreby. Žiadne mimoriadne výdavky, ktoré by odôvodňovali výšku výživného 300 eur matka nepreukázala. Matka uviedla, že jej príjem je okolo 550 eur mesačne, pričom je konateľkou a majiteľkou spoločnosti Tozident s.r.o. O jej vyšších príjmoch svedčia aj ňou uvádzané výdavky vo výške 1 004 eur mesačne len na hypotéku a vo výške 666 eur mesačne na leasing za auto. Mesačné náklady na bývanie predstavujú sumu 132 eur za plyn, 45 eur za elektrinu, 41 eur za vodu. Matka žije v spoločnej domácnosti so svojim priateľom a má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletej dcére. Podľa daňového priznania za rok 2017 mal otec príjem vo výške 23 049,78 eur a výdavky 21 671,91 eur. Mesačne to predstavuje príjem vo výške 114,75 eur. Otec maloletého žije v spoločnej domácnosti s priateľkou a maloletou dcérou A., nar. XX.X.XXXX a jeho náklady predstavujú sumu 187 eur nájom, za elektrinu sumu 32,20 eur, RTVS sumu 4,64 eur, TKR sumu 10,90 eur, plyn 114 eur. Len jeho výdavky na bývanie predstavujú sumu 348,71 eur. Z toho je nepochybné, že príjmy a výdavky, ktoré uvádza otec v daňovom priznaní nie sú reálne a pokiaľ jeho príjem postačuje na platenie nákladov za bývanie vo výške 348,71 eur, má otec maloletého finančné prostriedky aj na to, aby platil výživné vo výške 150 eur mesačne. Takto určené výživné súd považuje za primerané odôvodneným potrebám maloletého. Pokiaľ aj matka bude rovnakou sumou, vrátane nákladov na bývanie, prispievať na výživu maloletého, suma cca 300 zo strany oboch rodičov postačuje na výživu maloletého, vrátane jeho nákladov na školu. Za obdobie od podania návrhu na určenie výživného od 28.11.2017 do dňa rozhodnutia vznikol otcovi maloletého dlh vo výške 2 260 eur (za dva dni mesiaca november 2017 suma 10 eur, za december 2017 suma 150 eur, za 1-12/2018 suma 1800 eur, za 1-2/2018 suma 300 eur). Zaostané výživné súd uložil otcovi uhradiť v lehote 9 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.

5. Súd priznal znalkyni T.. F. I. odmenu za vypracovanie kontrolného znaleckého posudku vo výške 567,64 eur, ktorá suma jej bola vyplatená zo štátnych prostriedkov. Súd priznal znalkyni T.. F. I. za účasť na pojednávaní a doplnenie znaleckého posudku priznaná odmena vo výške 81,57 eur, ktorá suma bola vyplatená zo štátnych prostriedkov. Súd znalkyni Y.. N. N. priznal odmenu za účasť na pojednávaní a za doplnenie znaleckého posudku vo výške 191,17 eur, ktorá suma bola vyplatená zo štátnych prostriedkov. Celková výška nákladov na znalecké dokazovanie predstavuje sumu 1 366,94 eur. Takáto suma bola vyplatená znalkyniam zo štátnych prostriedkov. Keďže obaja rodičia sú zamestnaní a znalecké dokazovanie bolo v záujme oboch rodičov, súd zaviazal každého z rodičov na zaplatenie nákladov na znalecké dokazovania vo výške 683,47 eur, čo predstavuje polovicu týchto nákladov. O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

6. Poukázal na ustanovenia § 36, ods. 1, § 62 Zákona o rodine.

Obsah odvolania otca

7. Proti výroku rozsudku o výživnom, dlžnom výživnom, výroku o styku a vo výroku o povinnosti otca uhradiť náklady na znalecké dokazovanie podal odvolanie otec maloletého. V odvolaní uviedol, že bez akéhokoľvek vysvetlenia a odôvodnenia bolo určené výživné 150,- Eur, pričom napadnutý rozsudok neobsahuje žiadne vysvetlenie, ako súd k tejto sume dospel. Súd len konštatuje, že matka uviedla a predložila aj doklad o tom, že jej príjem je cca 550,- Eur mesačne. Nijako však súd nevyhodnotil tú skutočnosť, že pri príjme 550,- Eur mesačne matka predložila doklady o rozličných výdavkoch, ktoré ale preukazovali náklady na úrovni cez 6 000,- Eur /6283,-Eur/ za dva mesiace, pričom malo ísť len o výdavky na syna /1847,08 Eur/, na dcéru /1863,37 Eur/, na domácnosť/2042,06 Eur/, za pohonné hmoty /531,18 Eur/. Dokonca ako riadne výdavky žiadala uznať náklady, ktoré si sama napísala rukou. Matka maloletého v rozpätí mesiacov júl až november 2018 urobila výdavky vo výške 5 735,16 Eur a taktiež je isté, že matka maloletého nepredložila všetky doklady o výdavkoch. Žiadnu z týchto skutočností súd nijakým spôsobom nevyhodnotil a ani nezohľadnil. Ďalej bolo súdu známe, že v priebehu posledných dvoch rokov si žalobkyňa zakúpila dve luxusné motorové vozidlá a to BMW X 1 /podľa výbavy by cena mohla byť cca 50 000,- Eur/ a následne BMW X 6 / v cene najmenej 82 556,- Eur, o čom svedčí aj splátkový kalendár, ktorý predložila žalobkyňa. Na toto nadväzuje ďalšia časť rozsudku, ktorú napadol, totiž povinnosť zaplatiť zaostané výživné za obdobie od 28. 11. 2017 do 8. 2. 2019 vo výške 2 260,- Eur. Toto by malo byť odôvodnené matematickým výpočtom vychádzajúcim zo sumy 150,- Eur mesačne, ale ak je nepreskúmateľná tá časť rozsudku, kde je určené mesačné výživné 150,- Eur, potom je nepreskúmateľné tzv. zaostané výživné. Matematické vysvetlenie, koľko pripadá na deň, mesiac či rok, nevysvetľuje samotnú sumu mesačného výživného vo výške 150,- Eur, a teda následne ani výšku tzv. zaostaného výživného. Krajský súd v Prešove konštatoval, že má osvedčené, že otec pravidelne prispieval na stavebné sporenie maloletého, že platil stravovanie v školskej jedálni, náklady

spojené s pobytom syna v školskej družine, poplatky za Základnú umeleckú školu. Taktiež zakupoval školské potreby. Mimo toho predložil súdu doklady o nákupoch a aj fotodokumentáciu, že vždy na začiatku školského roka som maloletému zakúpil kompletnú výstroj na telesnú výchovu. Taktiež súdu preukázal, že maloletý má u neho kompletne oblečenie a to letné a zimné vrátane obuvi, zariadenú izbu, hračky, školské potreby, DVD, knihy, televízor, hudobnú vežu a pod., ktoré všetky veci zakúpil on. Sudkyňa síce konštatuje, že otec má ďalšiu vyživovaciu povinnosť, ale toto nijakým spôsobom nezohľadnila. Taktiež súd informoval, že dáva mesačný príspevok na nájomné rodičom jej partnerky vo výške 100,- Eur, pretože prechodne býva v rodinnom dome, ktorý im patrí. Ani túto skutočnosť súd žiadnym spôsobom neakceptoval a ani nevyhodnotil. Navrhuje, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu týkajúce sa povinnosti uhradiť na znalecké dokazovanie 683,47 Eur, pretože obidva znalecké posudky objednal súd, pričom on pri pribratí znalkyne N. namietal nepotrebnosť tohto znaleckého posudku. Ďalej žiada, aby zmenil krajský súd tú časť napadnutého rozsudku, kde sa uvádza, že je oprávnený stretávať sa s maloletým každý párný víkend od piatku 17.00 hod. do nedele 16.00 hod. Žiada, aby bol styk určený takým spôsobom, aby bol oprávnený stretávať sa s maloletým každý párný víkend hneď po ukončení vyučovania a prevziať ho priamo zo školy. To z toho dôvodu, aby som mal k dispozícii jeho učebnice a učebné pomôcky.

8. Kolízny opatrovník ani matka mal. sa nevyjadrili k podanému odvolaniu.

Hodnotenie odvolacieho súdu

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutých častiach postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania, keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387, ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v jeho napadnutých častiach vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania.

10. Odvolací súd podľa § 387 ods. 2 C.s.p. konštatuje, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vo vzťahu k napadnutým častiam.

11. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie je možné považovať za správne. K nesprávnym skutkovým zisteniam súd dospeje z vykonaných dôkazov nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, to znamená, vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ustanovení zákona alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ustanovenia podradil zistený skutkový stav) a ako ho prípadne vyložil.

12. Výživné má zabezpečiť také materiálne podmienky pre telesný a duševný vývoj dieťaťa, v akých by sa dieťa nachádzalo, keby žilo v harmonicknej spoločnej domácnosti svojich rodičov. Výživné pre mal. dieťa má pritom prednosť pred inými výdavkami rodičov, a o toto právo nemôže byť ukraľované.

13. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada aj na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Pri skúmaní oprávnených potrieb maloletých detí je potrebné a nutné vziať do úvahy nielen potreby obvyklé, pravidelne sa vyskytujúce, ale aj potreby, ktoré sa vyskytujú len niekedy, napríklad v dobe letných prázdnin. Účelom výživného je uhrádzať nielen priebežne sa vyskytujúce bežné potreby, ale všetky potreby prospešné pre všestranný vývoj detí, teda i potreby vyskytujúce sa nepravidelne za dlhšie obdobie. K týmto odôvodneným potrebám sa musí prihliadať pri určovaní výšky výživného. V zmysle § 28 Zákona o rodine je súčasťou rodičovských práv a povinností najmä sústavná

a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa. V zmysle tohto zákonného ustanovenia je garantované právo rodičov vychovávať svoje deti a naopak deťom sa zaručuje právo na rodičovskú starostlivosť a výchovu. Tento zaručený princíp ochrany práv teda zahŕňa zo strany rodičov zabezpečenie podmienok materiálnej i nemateriálnej povahy k tomu, aby sa dieťa mohlo dostatočne rozvíjať. Pokiaľ ide o materiálne podmienky, tie sa realizujú prostredníctvom povinnosti rodičov podieľať sa na vyživovacej povinnosti k svojim deťom podľa kritérií uvedených v § 62 ods. 2 Zákona o rodine, pričom povinnosťou súdu je vždy prihliadnuť k všetkým dôležitým okolnostiam, u každého rodiča zvlášť, prihliadnuť na vek, vyspelosť dieťaťa, prihliadnuť na nevyhnutné potreby a potreby, ktoré sú nad rámec bežných potrieb, náklady ktoré súvisia so zdravotným stavom maloletých detí, je nutné prihliadnuť na majetkové pomery oboch rodičov a následne až tak zhodnotiť možnosti, schopnosti otca ako povinného a zhodnotiť odôvodnené potreby maloletých detí.

14. Súd po posúdení kritérií pre určenie výšky výživného určil výživné na sumu 150 Eur mesačne. Otec vo svojom odvolaní namieta správnosť záveru súdu vo vzťahu k ustáleniu výšky výživného.

15. V súlade s ust. § 62, ods. 2 ZoR, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará k tomu a pri posúdení majetkových pomerov rodičov vždy berie ohľad nielen na fakticky dosahované príjmy rodiča, ale i na celkovú hodnotu jeho hnutel'ného a nehnuteľného majetku a spôsob života, resp. životnú úroveň. Životná úroveň rodičov a detí musí byť v zásade rovnaká.

16. Vzhľadom na príjem a majetkové pomery otca, ako aj oprávnené potreby mal. V. U., spojené s jeho fyzickým vývojom, nástupom na školské vzdelávanie 2. stupňa ZŠ podľa názoru odvolacieho súdu bolo dôvodné dospieť k záveru, že vzhľadom na potreby oprávneného a možnosti a schopnosti povinného rodiča je suma výživného vo výške, ako ju určil súd prvej inštancie primeraná. Vyživovacia povinnosť voči deťom, ktoré sú odkázané na svojich rodičov, je prvoradou povinnosťou rodiča a táto má prednosť pred ostatnými výdavkami. Otec namieta, že súd nezohľadnil, že má ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči dcére, pochádzajúcej z jeho súčasného vzťahu. Náklady na jej výživu prepočítané na jeho osobu vyčíslil na 200 Eur mesačne. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že životná úroveň rodičov a detí musí byť v zásade rovnaká. Podstatou rovnakej životnej úrovne je to, aby sa na všetkých členov rodiny nazeralo rovnako a aby ich postavenie pri využívaní rodinných zdrojov bolo, ak nie rovnaké, tak aspoň podobné. Zhodu v životnej úrovni medzi rodičmi a deťmi je preto potrebné hľadať predovšetkým v samotnom spôsobe života, využívaní kultúrnych, športových a spoločenských možností. Rovnaká životná úroveň musí dieťaťu umožňovať žiť takým štýlom života, ktorý by ho v porovnaní s ostatnými členmi rodiny nevylučoval z ich celku, alebo ktorý by nevytváral neodôvodnené rozdiely medzi rodičmi a deťmi (Nález Ústavného súdu ČR, sp. zn. IV. ÚS 650/15 zo dňa 16. 12. 2015). Výživné na druhé dieťa, ktoré povinný rodič má, v žiadnom prípade nemôže byť na úkor výživného na dieťa, voči ktorému má povinný rodič tiež vyživovaciu povinnosť.

17. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Matka zabezpečuje maloletému osobnú starostlivosť, čím aj takýmto spôsobom plní svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť. Námetka otca týkajúca sa nedostatočného zistenia a ustálenia príjmu matky je preto nedôvodná.

18. Zákon o rodine pri rozhodovaní o výške výživného vymedzuje kritériá ako určitý návod pre súd, kombináciou ktorých sa má určiť konkrétna výška výživného. Na strane oprávneného sú to relevantné odôvodnené potreby. Na strane povinného sú to schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Schopnosti predstavujú subjektívne kritérium určovania rozsahu vyživovacej povinnosti a rozumejú sa nimi vlastnosti dané telesnými a duševnými schopnosťami konkrétnej osoby povinného, zdravotným stavom, vlohami, nadaním, získanými skúsenosťami. Otec v konaní predložil daňové priznania, z ktorých vyplýva hospodárska strata za rok 2016 a za rok 2017 základ dane predstavuje 1.377,57 Eur. Z daňového priznania vyplýva zostatková cena hmotného majetku zaradeného do obchodného majetku 19.916 Eur. Je vlastníkom nehnuteľností. Pri posudzovaní schopností a možností povinného rodiča sú dôležité jeho reálne zárodkové (majetkové) pomery, dané napr. jeho fyzickým stavom, nadaním, množstvom získaných vedomostí a pracovnými skúsenosťami. V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že súd vychádzal z týchto zákonných kritérií pri určovaní výšky výživného. V priebehu konania zo strany otca neboli tvrdené a predložené relevantné dôkazy preukazujúce neschopnosť otca dosahovať príjem. Ako

to vyplýva z verejne dostupných registrov, otec mal. je advokát a správca konkurznej podstaty. Je potrebné vychádzať z toho, že je v schopnostiach a možnostiach otca plniť výživné v súdom určenej výške. Ak je v možnostiach a schopnostiach otca prispievať na výživu dcéry 200 Eur mesačne, nie je dôvod domnievať sa, že v prípade V. U. by nebolo v jeho možnostiach platiť výživné vo výške 150 Eur mesačne.

19. Otec v podanom odvolaní namieta nesprávny právny záver súdu prvej inštancie, pokiaľ určil dlžné výživné vo výške 2.260 Eur za obdobie od 28.11.2017 do 8.2.2019 z dôvodu, že nezohľadnil, že v rozhodnom období platil stavebné sporenie, stravovanie v školskej jedálni, náklady spojené s pobytom syna v školskej družine, poplatky za Základnú umeleckú školu, zakupoval školské potreby, výstroj na telesnú výchovu. Súd nezohľadnil, že maloletý má u otca oblečenie, zariadenú izbu, hračky, školské potreby, DVD, knihy, televízor, hudobnú vežu. Je potrebné skonštatovať, že otec úhradu týchto výdavkov (stravné, ŠKD, ZUŠ) v konaní nezdokladoval (bod 7 odôvodnenia rozsudku). Vo vzťahu k sporeniu je potrebné poukázať na spotrebný charakter výživného a tvorba úspor tento charakter nespĺňa, rovnako ako zariadenie detskej izby. Za takejto situácie sa odvolací súd stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie.

20. Otec vo svojom odvolaní napáda výrok o styku. Má za to, že vhodnejším riešením je, aby si syna vyzdvihol priamo v škole, nie v mieste bydliska matky. Ako to vyplýva z vykonaného dokazovania, mal. V. U. je v školskom roku 2019/20 žiakom 6. ročníka ZŠ, t.j. 2. stupňa základného vzdelávania. Nie je štandardné, aby žiak 6. ročníka chodil do školského klubu detí po vyučovaní, kde by počkal na príchod otca. Vzhľadom na často meniaci sa rozvrh hodín taktiež nie je možné určiť pevne stanovený čas, kedy by si otec syna vyzdvihol v škole po skončení vyučovania. Preto odvolací súd potvrdil aj výrok o styku otca s maloletým.

21. Otec má za to, že súd nepostupoval správne, pokiaľ mu uložil povinnosť uhradiť polovicu nákladov na znalecké dokazovanie argumentujúc tým, že v konaní poukazoval na neúčelnosť nariadenia kontrolného znaleckého dokazovania. Vo vzťahu k potrebe ďalšieho znaleckého dokazovania, ktoré v konaní nariadil súd, odvolací súd konštatuje, že v danej veci bolo v záujme maloletého, ako aj oboch rodičov, vykonať toto dokazovanie. Práve znalec, odborník z odboru detskej klinickej psychológie vykonal vyšetrenie zúčastnených strán v snahe čo najlepšie odporučiť rozhodnutie súdu najmä s ohľadom na rozsiahly rodičovský konflikt, ktorý sa v priebehu konania naďalej rozvíjal. Práve preto znalecký posudok bol dôležitým dôkazom vo veci a podkladom pre vyriešenie otázky zverenia dieťaťa do osobnej starostlivosti. V tomto prípade nie je možné vychádzať zo zásady úspechu v konaní ale z komplexného hodnotenia výsledkov vykonaného dokazovania. Preto odvolací súd má za to, že je spravodlivé, aby znášali náklady na vykonanie znaleckého dokazovania obaja rodičia.

22. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok v napadnutých výrokoch potvrdil postupom podľa § 387 ods.1 C.s.p. ako vecne správny vrátane správneho výroku o trovách konania.

23. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilnom mimosporovom poriadku.

24. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).